VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

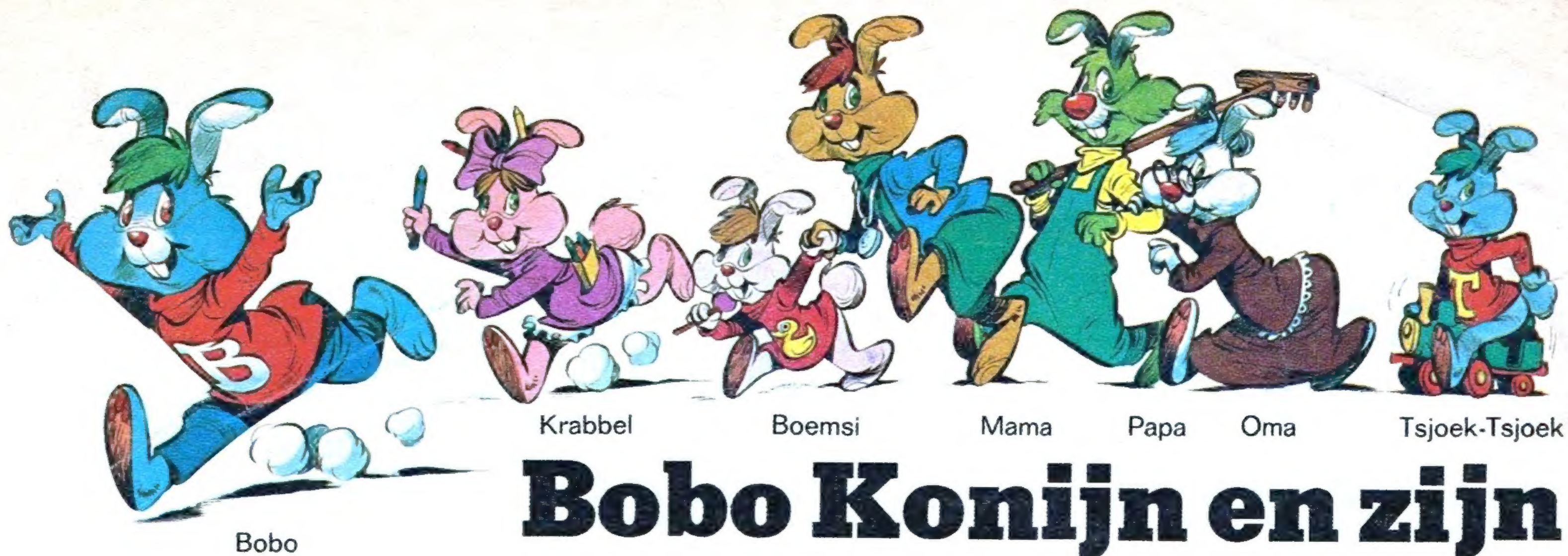
NR. 1 – 26 DEC. 1970-1 JAN. 1971
losse nummers 55 cent

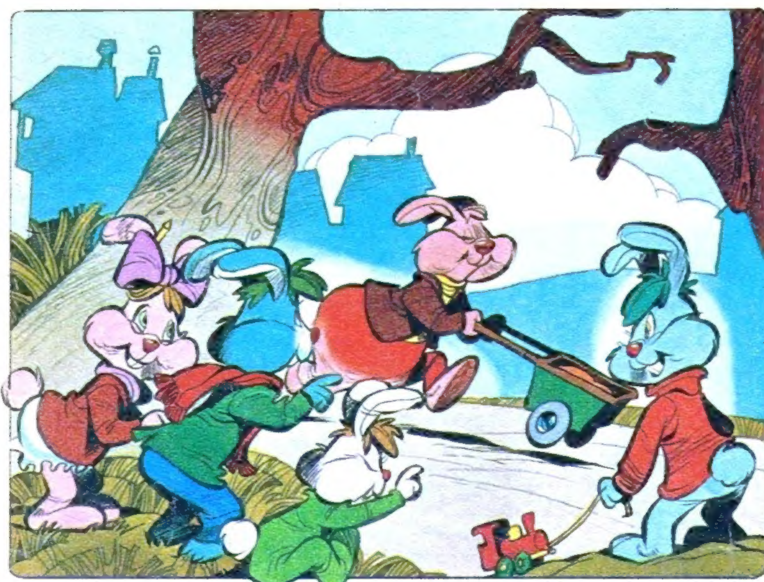
Hier wandelt Bobo het konijn
met hondje Isedoor.
Hij houdt hem netjes aan de lijn
en dat is moeilijk, hoor!

Zoek je even vier halsbanden? Kijk maar eens goed.

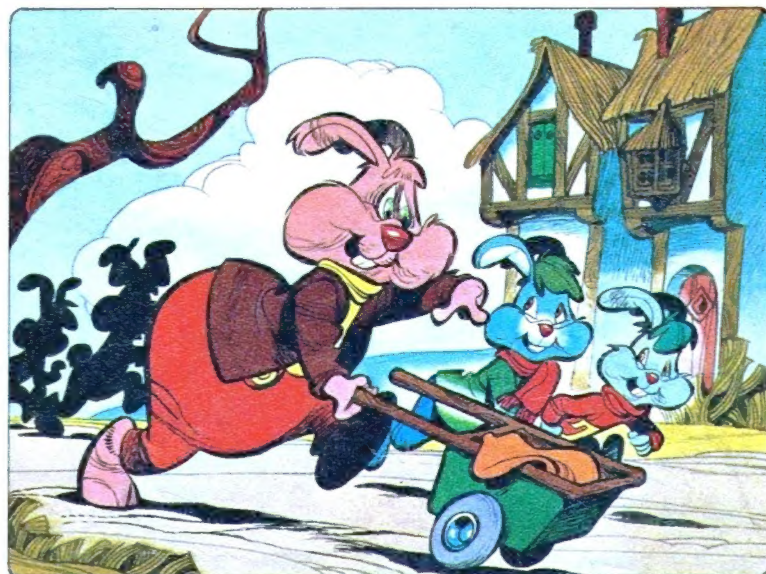
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

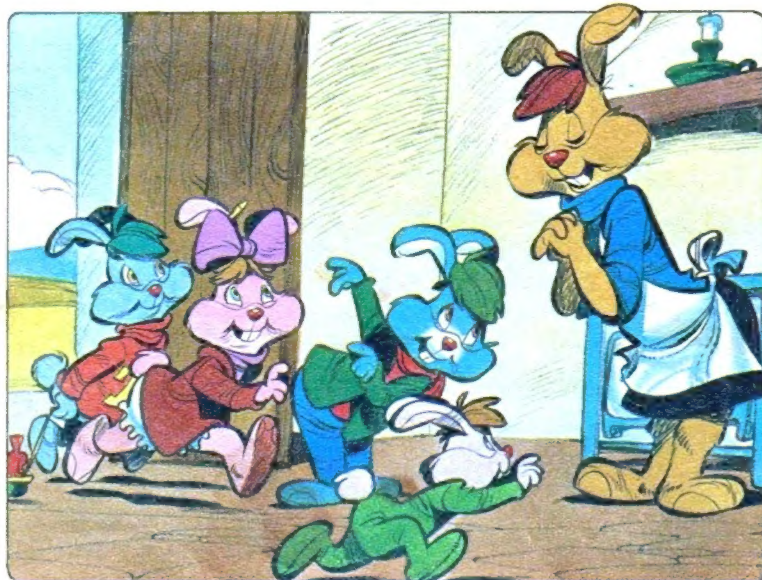
Bobo Konijn en zijn

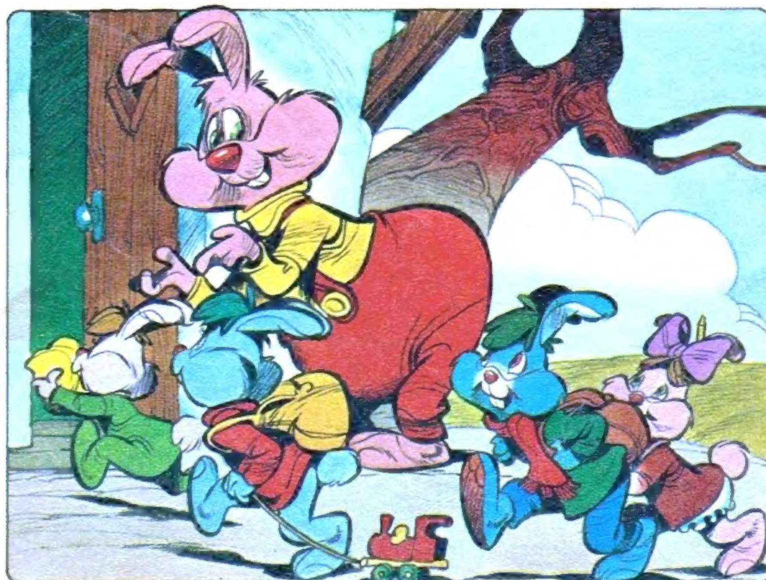
1. Bobo maakt met zijn zusjes Krabbel en Boemsi en zijn neefje Tsjoek-Tsjoek een wandelingetje. En wie komen ze daar tegen? Oom Slokop! „Wat kijkt oom vrolijk," zegt Bobo. En Tsjoek-Tsjoek roept: „Wat zit er in die kruiwagen, oom?" Oom Slokop kijkt geheimzinnig. „Als jullie dat eens wisten. . ." zegt hij.

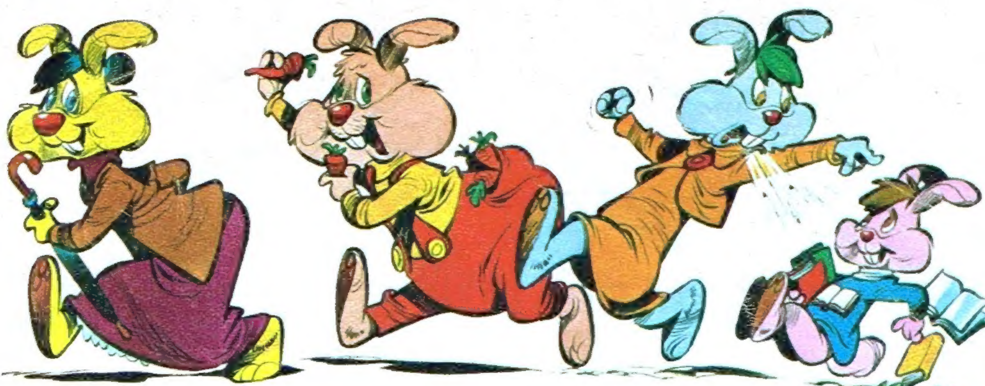
2. O, wat maakt die oom de kleine konijntjes nieuwsgierig. „Zeg het dan, oom!" roepen ze in koor. Maar oom Slokop houdt zijn mond. „Kom vanmiddag maar bij me op theevisite," lacht hij. „Dan zullen jullie het wel zien." Er zit vast iets lekkers in, denkt Bobo. Maar wil oom dat dan zo maar met ons delen?

3. Opgewonden vertellen ze mama Konijn wat oom heeft gevraagd. „Tja," zegt mama, „als oom zo vrolijk keek, zat er vast wel wat lekkers in die kruiwagen. Wat aardig van oom dat hij jullie heeft gevraagd. Weet je wat, ik geef jullie een paar taarten voor hem mee. Dan heeft hij de rest van de week ook nog iets."

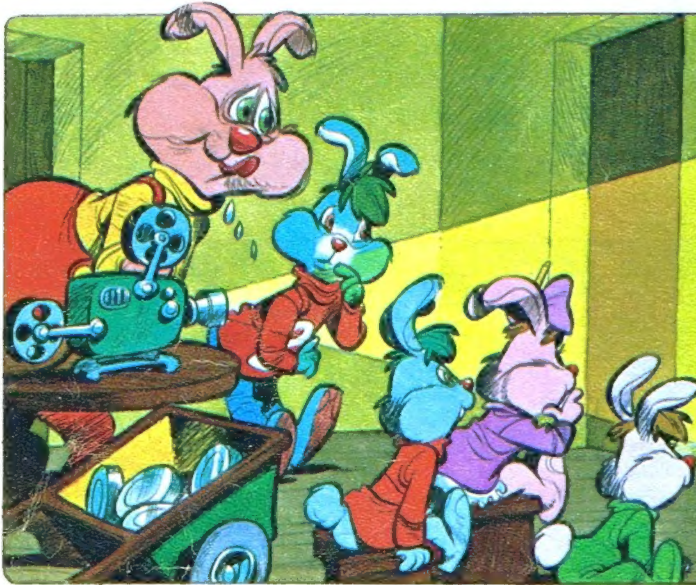

4. Precies op theetijd komen Bobo, Krabbel, Boemsi en Tsjoek-Tsjoek bij oom Slokop binnen. „Hier zijn we, oom! U hebt alles toch nog niet opgegeten?" roept Bobo. „Alles opgegeten?" zegt oom Slokop verbaasd. „Ik heb alleen maar een paar wortels in huis. Ik heb al mijn geld uitgegeven aan dat ding daar!"

vrolijke familie

5. Verbaasd kijken de konijntjes om zich heen. Over welk ding heeft oom Slokop het? Dan slaakt Bobo een kreet. Op de tafel staat een filmprojector. „Hebt u een projector gekocht, oom?" „Jazeker," verklaart oom Slokop trots. „En het filmpje, dat ik heb, is helemáál om van te watertanden. Let maar eens op."

Oom Slokop begint te draaien en op het witte doek verschijnt een tafel met cake, ijs, puddingen en sappige wortels. Dan komt Koning Konijn in beeld en begint er samen met zijn vrouw en dochtertje van te smullen. Bobo, Krabbel, Boemsi, Tsjoek-Tsjoek en oom Slokop zuchten. De film is mooi, maar ze krijgen er een reuze-trek van!

6. Opeens herinnert Bobo zich de taarten, die mama Konijn heeft meegegeven. En terwijl oom in alle trommeltjes kijkt en maar niets vindt, roept hij: „Mama heeft iets voor u meegegeven, oom!" En dan komt er van alles te voorschijn. Mama heeft niet alleen twee taarten in de tas gestopt, maar ook nog wortels en kleine taartjes.

7. Even later zit oom Slokop met zijn neefjes en nichtjes net zo te smullen als Koning Konijn op het filmpje. „Mmm, verrukkelijk," zegt hij alsmaar. Bobo lacht. „Er zat dus een projector in de kruiwagen, oom?" Oom Slokop knikt. „'t Is een mooi ding," grinnikt hij. „Maar je moet er wel iets bij eten!"

SIMMIE SUIKER *HET OLIFANTJE MET DE LANGE SLURF*

1. Er ligt een dik pak sneeuw. Rongrong maakt er een paadje door voor de mensen die naar hun werk moeten.

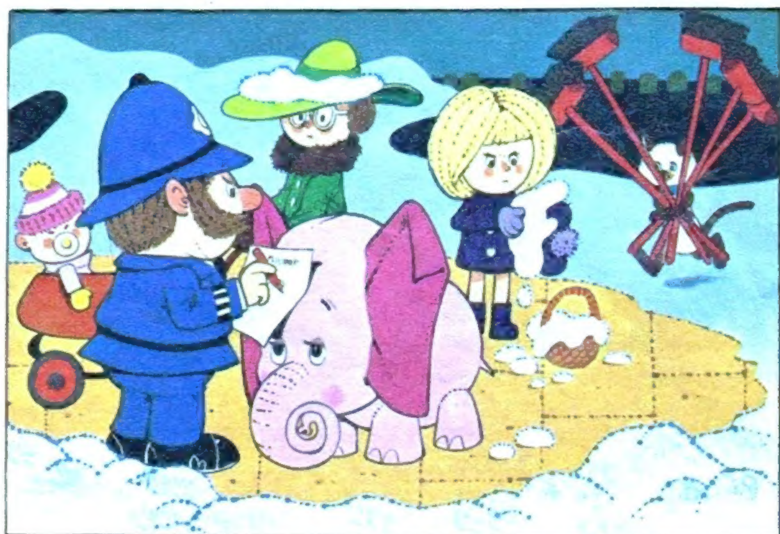
2. Simmie Suiker wil ook graag vegen, maar ze hebben maar één bezem. Dan krijgt Simmie een idee. Hij haalt diep adem en bláást...

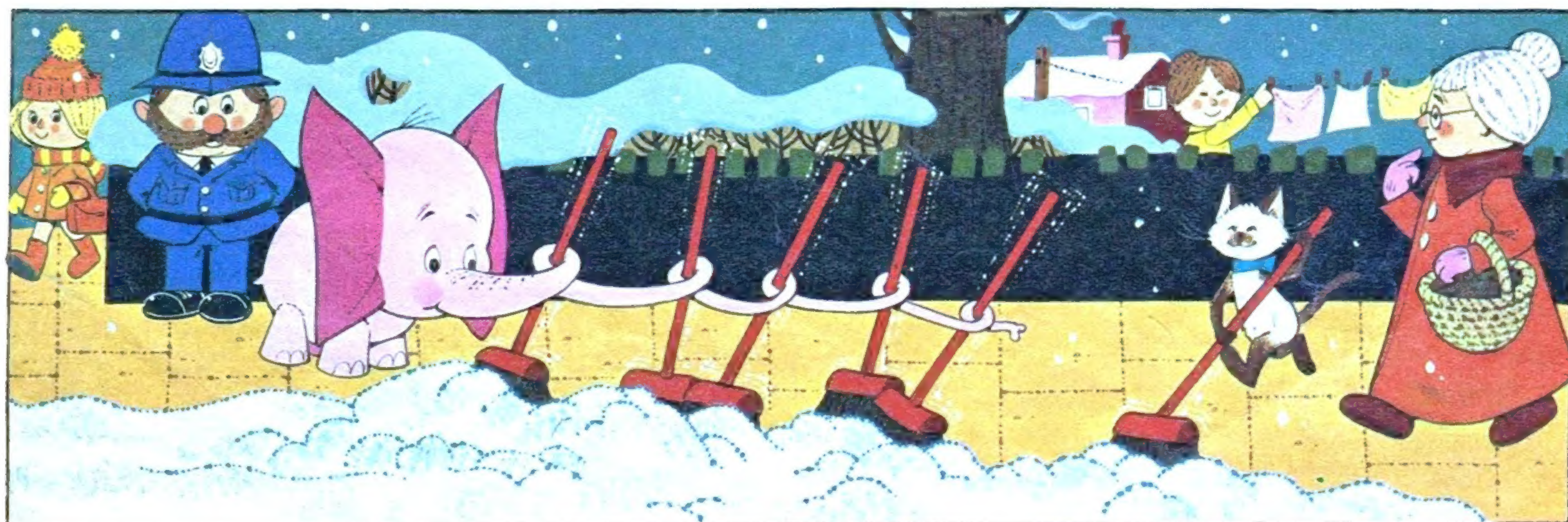
3. Hij blaast met zijn lange, lange slurf de sneeuw in één klap aan de kant. Ziezo, dat heeft hij keurig gedaan.

4. Ja, dat dénkt Simmie. Maar als hij tevreden om zich heen kijkt, dan schrikt hij. Hij heeft zoveel sneeuw opgeblazen dat de voorbijgangers in sneeuwpoppen zijn veranderd. Iedereen is vreselijk boos.

5. Vooral een politie-agent. „Uw naam," zegt hij bars. „En uw adres. U krijgt een fikse boete." Arme Simmie! Hij had het allemaal zo goed bedoeld. Maar poesje Rongrong is er ook nog!

6. En weet je wat hij heeft gedaan? Hij heeft gauw vijf nieuwe bezems gehaald. „Agent!" roept hij. „Agent, mijn vriend Simmie wilde alleen maar het trottoir schoonvegen. En echt, dat kan hij heel goed!" „Dat wil ik dan weleens zien," zegt de agent. Vlug windt Simmie zijn slurf om de bezems heen en veegt in één keer het hele trottoir schoon. De agent staat paf en Simmie krijgt geen boete. Fijn, hè? En wat zou Simmie VOLGENDE WEEK weer met zijn lange slurf doen?

EEN WINKEL VOL MET DIEREN

1. Wat is er altijd veel te doen in een dierenwinkel. De papa van Marliesje en Paul is de hele dag bezig de dieren te verzorgen en kapotte hokken en kooien te repareren. Gelukkig maar dat hij aan Marliesje en Paul al zulke goede hulpjes heeft.

2. Als er iets gerepareerd moet worden, kan Paul al goed helpen. Samen met papa kijkt hij het konijnehok na en Marliesje past op de konijntjes. Opeens gaat de winkeldeur open. „Hier, hoor," roept Marliesje, maar één konijntje glipt naar buiten.

3. Zo'n konijntje kan hard lopen, maar Marliesje ook. De kinderen op straat blijven lachend toekijken. Het is een grappig gezicht, dat kleine hollende konijntje midden in die drukke winkelstraat. Hè, hè, eindelijk krijgt Marliesje hem te pakken.

4. Het konijnehok is intussen gemaakt. Marliesje en Paul doen de konijnen er weer in. Nu kunnen ze niet meer ontsnappen. Marliesje en Paul blijven nog even kijken. Heb jij weleens een konijntje vastgehouden? Het heeft een heerlijk zacht velletje!

OOM STUNTEL

MAAKT EEN BOODSCHAPPENLIJST

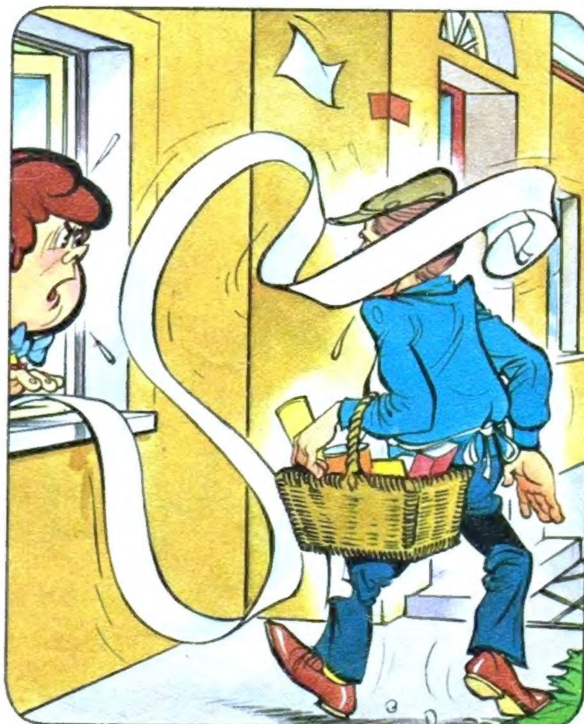

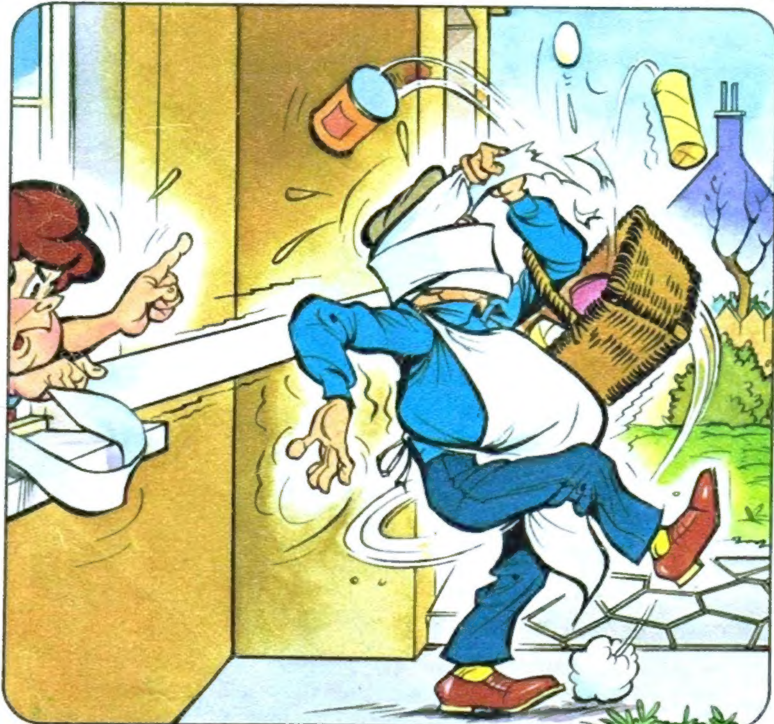
1. „Wat bent u nu aan het doen?" vraagt Handige Heintje verbaasd als hij bij oom Stuntel binnenkomt. „Dat wordt toch geen brief?" „Welnéé," zegt oom Stuntel, „ik schrijf boodschappen op."

2. Oom Stuntel heeft zoveel visite gehad dat alle bussen en trommeltjes leeg zijn. De boodschappenlijst is zo lang dat hij het raam uitrolt. Heintje gaat kijken waar hij terecht komt.

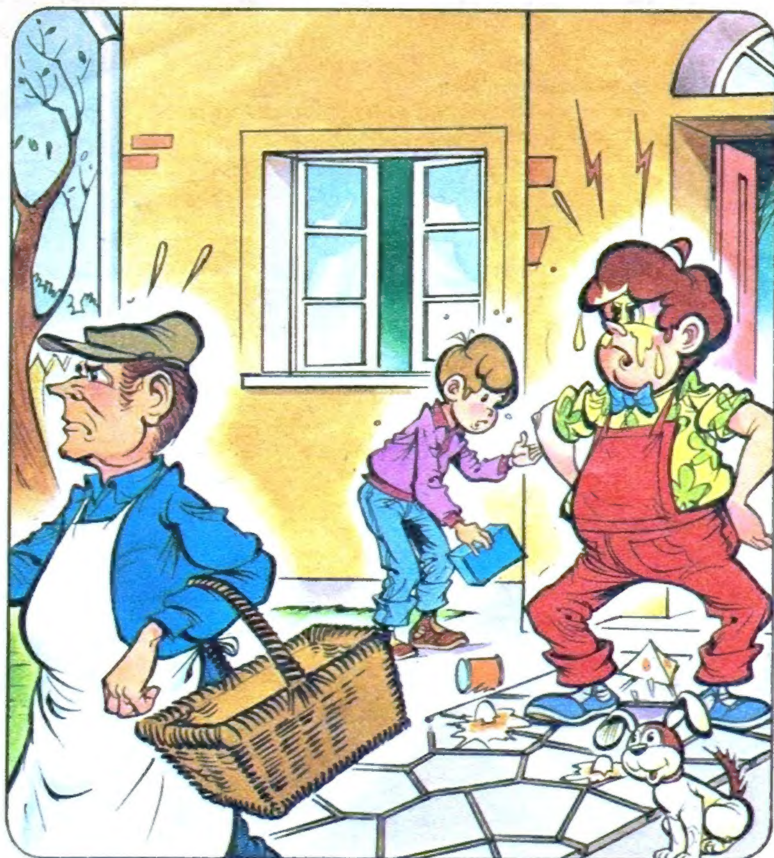
3. Maar oom Stuntel duwt zijn neefje aan de kant. „Wat doet u met mijn boodschappenlijst!" schreeuwt hij tegen de kruidenier, die net voorbijkomt. „Maar... maar..." stottert de kruidenier verbaasd.

4. „Niks geen gemaar!" roept oom Stuntel en hardhandig trekt hij het papier terug. Maar dat is dom van oom Stuntel. De lange boodschappenlijst scheurt kapot en een deel ervan blijft om het hoofd van de kruidenier zitten. De kruidenier schrikt er zo van dat hij zijn boodschappenmand laat vallen.

5. Daar gaan de eieren, de suiker, de boter en de koekjes. En was oom Stuntel nu maar rustig binnengebleven, dan had hij het tenminste niet nog erger kunnen maken. Maar nee, hij zal die kruidenier weleens een lesje geven. Hij loopt naar buiten en krijgt, pets, een ei op zijn hoofd!

6. De kruidenier is intussen overeind gekrabbeld. Boos keert hij zich om en roept: „Ik stuur u de rekening wel!" „Dat is helemaal brutaal," stamelt oom Stuntel. Dan raapt hij samen met Heintje de boodschappen op en lacht: „Nou, ja, die hoef ik nu tenminste niet meer op te schrijven. Dat scheelt weer."

7. Zonder te kijken waar hij zijn voeten zet, rent oom Stuntel naar binnen en glijdt ergens op uit. Het is een pakje boter, dat uit de mand van de kruidenier is gevlogen. Arme oom Stuntel! Het jaar begint weer slecht. En hij had zich op Oudejaarsavond nog wel zo voorgenomen om eens een beetje voorzichtiger te doen!

8. Het pakje boter blijft aan oom Stuntels schoen kleven en met een gil glijdt hij de keuken door. Recht op de servieskast af. Heintje slaat zijn handen voor zijn ogen en Flap knijpt zijn oogjes stijf dicht. Maar dat helpt niet. Aan het lawaai horen ze dat oom Stuntel tegen de kast is opgebotst.

9. De kastdeuren vliegen open en dan komt het serviesgoed naar voren. „Allemaal de schuld van die kruidenier," moppert oom Stuntel. „Of kwam het nou door die boodschappenlijst?" „In ieder geval kunt u het best een nieuwe lijst maken," grinnikt Heintje. „Het zal nu helemaal wel een lange worden!"

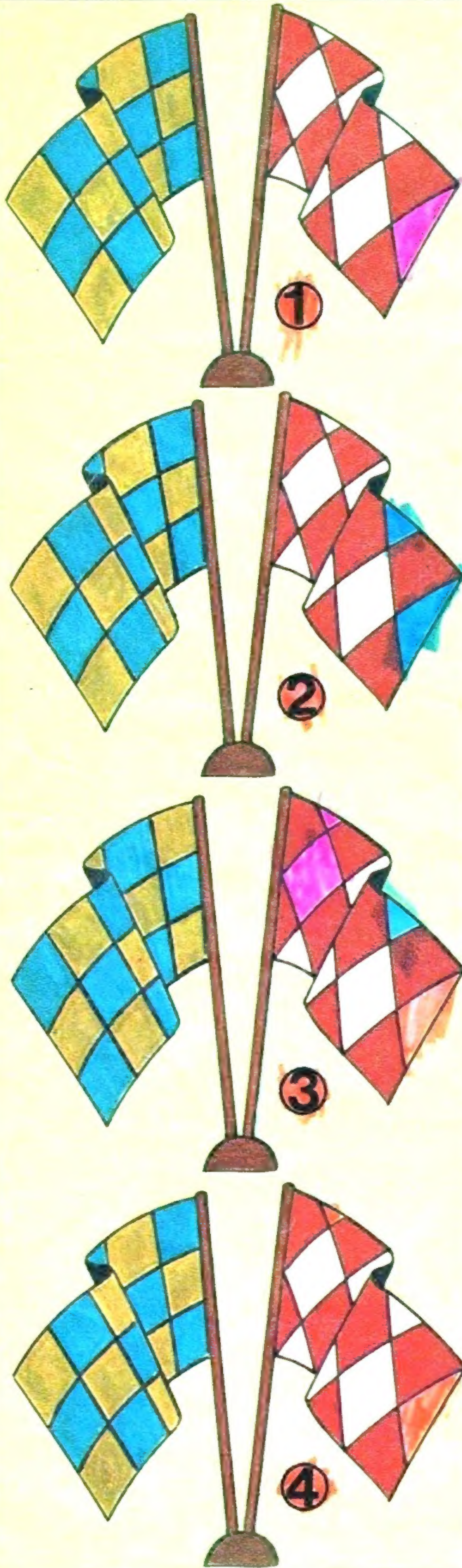
We wonen allemaal in een gele caravan

Het is winter. Er ligt een dik pak sneeuw en de sloten en vijvers zijn dichtgevroren. Papa Zonnemans heeft de gele caravan vlak bij een vijver gezet en natuurlijk hebben ze allemaal de schaatsen te voorschijn gehaald. Alleen oma schaatst niet. Kijk maar naar het plaatje. Wat een grappige stoel is dat, hè, waarin oma zit. Het is een echte ijsstoel. Lucy duwt oma. Baby Janneman, die bij oma op schoot zit, vindt het prachtig. Wat kan opa goed schaatsen. Hij heeft met zijn schaatsen een acht op het ijs gemaakt. Knap, hoor!
Loekie en Anja zijn aan het ijsdansen en natuurlijk speelt oom Wim op de piano.
De tweeling doet wie het hardst kan schaatsen. „Kun je niet uitkijken?" roept Bas. Ze zijn tegen hem aangebotst. De verfpot vliegt over het ijs en hij heeft zich nog een beetje pijn gedaan ook.
De poesjes hebben ook ijspret. Peter heeft hen in een mandje gezet en trekt hen zo over de ijsvlakte. Tippie houdt niet zo van ijs. Hij glijdt steeds maar uit en dat vindt hij helemaal niet leuk.
Vlak bij de gele caravan steken een paar bloemetjes hun kopjes boven de sneeuw uit. Wiesje gaat ze gauw even plukken. Mama en papa Zonnemans schaatsen ook. Marjo is er natuurlijk ook. Marjo is even naar binnen geweest. Ze komt terug met gepofte aardappeltjes.

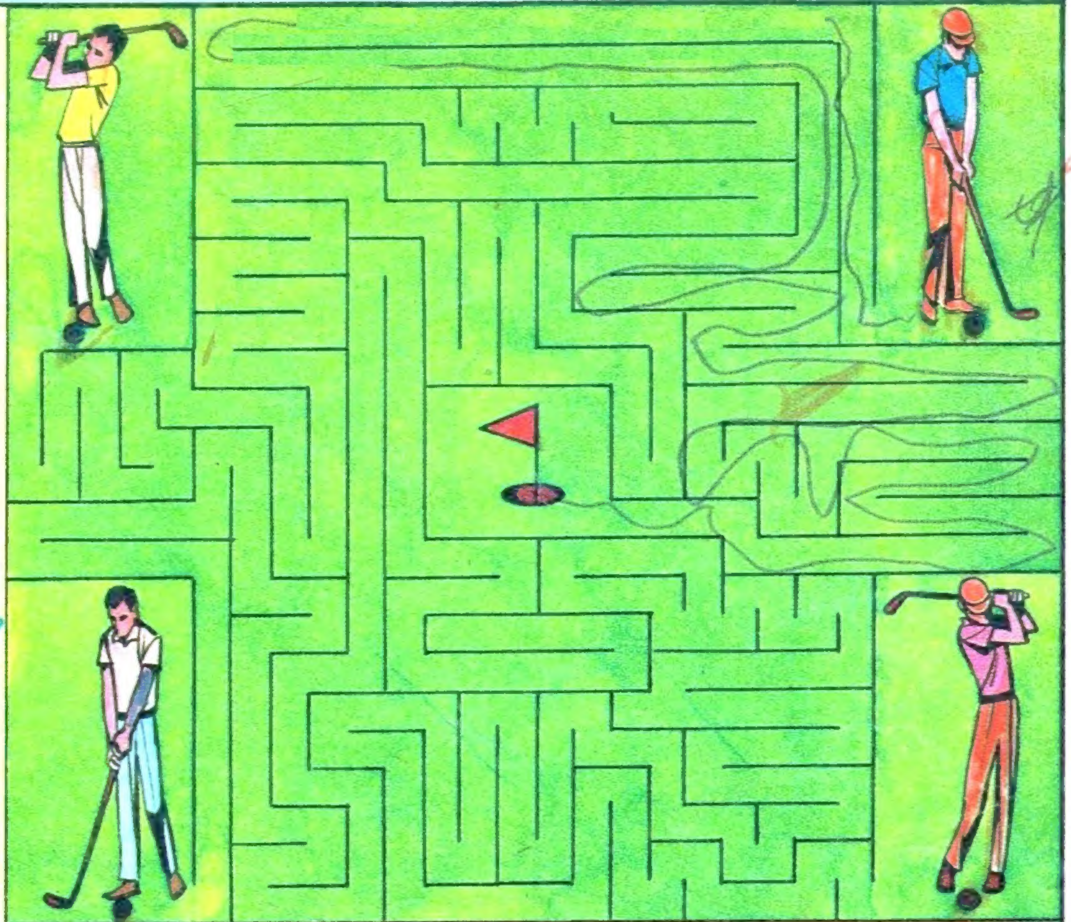
Zoek je even drie gepofte aardappeltjes en drie handschoenen?

de vlag uit

Welke vlag is een klein beetje anders? Kijk maar eens goed.

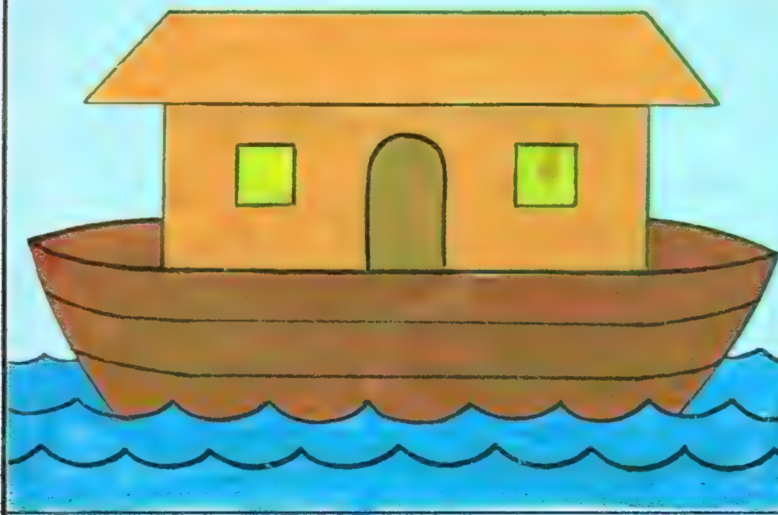
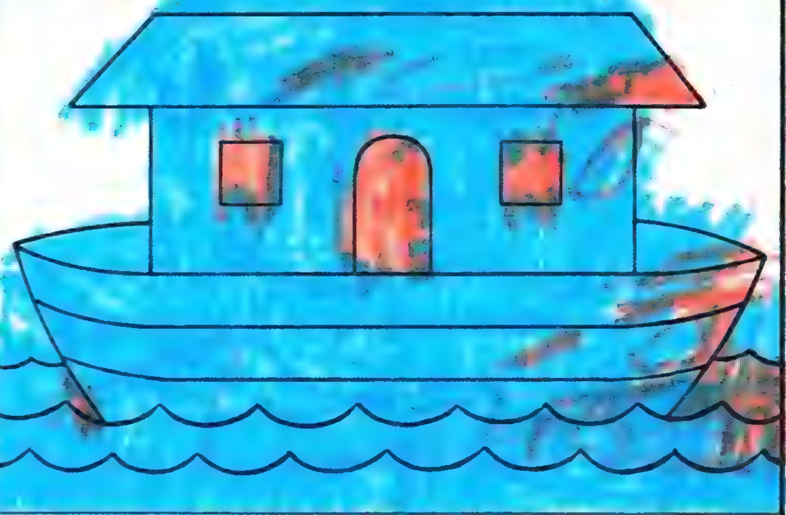

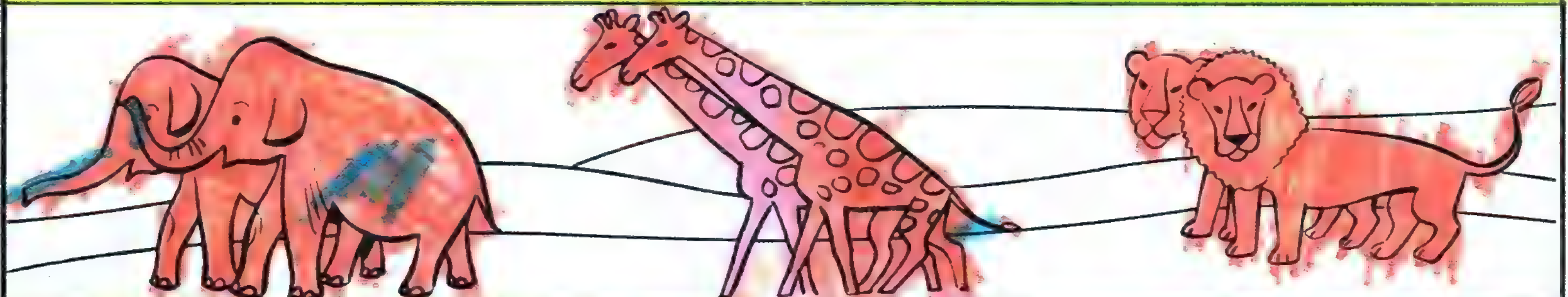
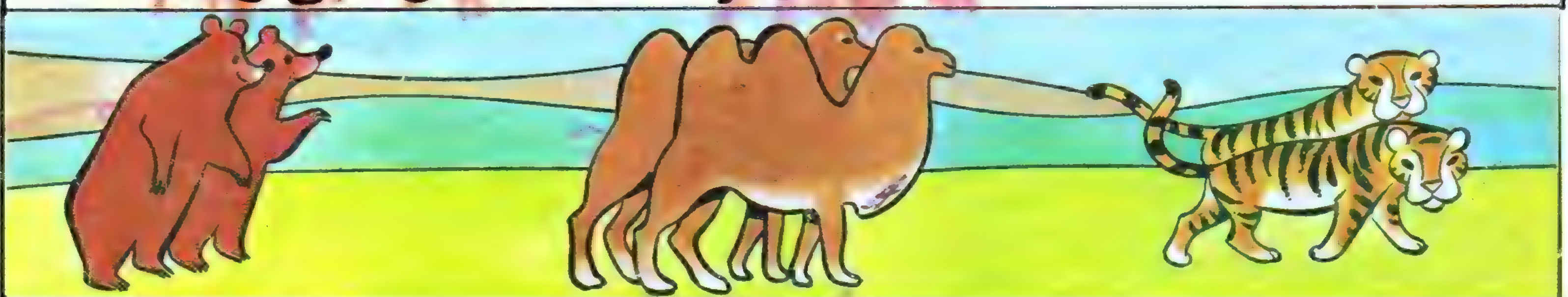
Het balletje moet in het gat in het midden van de doolhof terechtkomen. Als je met je vinger door de paadjes gaat, ontdek je welke golfspeler gaat winnen.

Wat een mooie vlinder, hè? Maar de tekenaar is iets vergeten. Maak jij die ene vleugel even af? Kijk maar goed naar het voorbeeld.

allemaal in de ark

Heb je weleens van de ark van Noach gehoord? Er gingen allemaal dieren in. Weet je hoe de dieren van de tekening heten? Doe maar goed je best met kleuren.

BOBO TEKENHOEK

Hoe gaat dat? Laat uw kleuter(s) met potlood of balpen op een briefkaart een tekening maken. Het mag van alles voorstellen. Maar denk erom: niet laten kleuren. Schrijf op de frankeerzijde van de kaart in blokletters voor- en achternaam van de kleuter, leeftijd, jongen/meisje, adres en woonplaats.

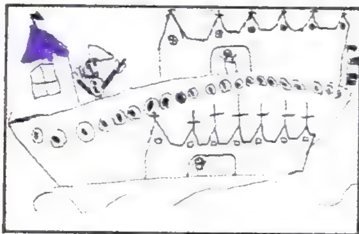
PATRICIA ELSINGER, 5 jaar
Briandflat 91
Uithoorn

PETRA RIETVELD, 5 jaar
de Wetstraat 13
Bolnes

NICOLET BANNENBERG, 6 jaar
Julianastraat 50
Halfweg

JOHANNES OVERWIJK, 5 jaar
Heerenacker 40
Gorredijk

Ieder inzendertje een Bobo kleurkaart.
Niet geplaatste tekeningen worden niet teruggestuurd maar de kleuter krijgt een leuke kleurkaart van Bobo om zelf te kleuren.

Adresseer zó: Bobo Tekenhoek, postbus 297, Haarlem. Voor België: Bobo Tekenhoek, Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen.

Tineke en de televisieclown

Ken je Noortje en haar zusje Tineke nog? Tineke was een paar jaar jonger dan Noortje en ze deed nogal eens dingen, die eigenlijk niet mochten. „Bah, wat ben je toch altijd stout," zei Noortje dan. Maar mama bleef nooit lang boos op Tineke. Ze was nog zo klein en ze deed echt niet altijd met opzet stoute dingen.
Op een middag keken Noortje en Tineke televisie. Er was een kinderprogramma met allemaal circusdieren en artiesten. Wat moesten ze lachen om de apen, die samen een dansje maakten. Toen kwam er een clown en die zei: „Ik zal jullie een spelletje laten zien met eieren."
Tineke gierde van de pret. „Dat kan hij natuurlijk niet!" riep ze opgewonden. „Straks zit zijn clownspakje onder de eieren."
Gespannen keken ze toe. Maar het was een erg knappe clown, hoor. Hij deed alsof de eieren tennisballen waren en gooide ze een voor een de lucht in. En iedere keer ving hij ze weer keurig netjes op.
„Het zijn vast geen echte eieren," zei Noortje. „Ik hoop dat hij er een laat vallen. Dan kunnen we het lekker zien." „Ze zijn wel echt, hoor!" riep Tineke. „Nee, hoor," zei Noortje weer. Bijna hadden ze ruzie gekregen. Maar toen riep de clown: „En nu een ander spelletje." Hij pakte de eieren en sloeg ze een voor een kapot op zijn hoofd met de belletjesmuts.
„Zie je nu wel!" gilde Tineke. „Ze zijn echt. Ze zijn echt!" Wat zag die clown er nu vreselijk gek uit. De kapotte doppen zaten in zijn haar en de eierstruif stroomde langs zijn gezicht.
Noortje vergat helemaal dat ze een beetje boos was omdat ze ongelijk had gehad en holde naar boven, waar mama zat te naaien. „Mama! Mama, kom eens kijken. Er is een clown, die eieren op zijn hoofd kapotslaat. Kom je, mama?"
Lachend kwam mama achter de naaimachine vandaan. „Ja, hoor, ik kom even kijken." Vlug liep ze achter Noortje aan naar beneden. Maar toen ze in de kamer kwam, was de clown alweer met een ander spelletje bezig en Tineke was verdwenen. „Waar is Tineke?" vroeg mama verbaasd. „Vond ze de clown niet leuk?"
Ineens kreeg mama een angstig voorgevoel. Ze holde naar de keuken en ja, hoor, daar gebeurde precies wat ze had gedacht.
Midden in de keuken stond Tineke en ze had net het laatste ei als een balletje in de lucht gegooid. Pets! Daar ging het. Met een klap kwam het op de keukenvloer terecht. Naast de andere gebroken eieren.
„Maar Tineke!" riep mama boos. „Dat mag toch niet." „De clown... de clown van de televisie deed het ook," hakkelde Tineke geschrokken. „En ik dacht... ik dacht..."
„Jij dacht dat je het ook wel zou kunnen," zei mama hoofdschuddend. Maar voor zulke spelletjes ben je toch veel te klein! En je moet altijd vragen of zo iets wel mag." „Ja, mama," beloofde Tineke. „Maar ik ruim het zelf weer op." „Dan zal ik je wel helpen," zei Noortje, die bang was dat Tineke er een nog grotere kliederboel van zou maken. En samen zorgden ze ervoor dat mama's keuken weer brandschoon werd.

GA JE MEE NAAR

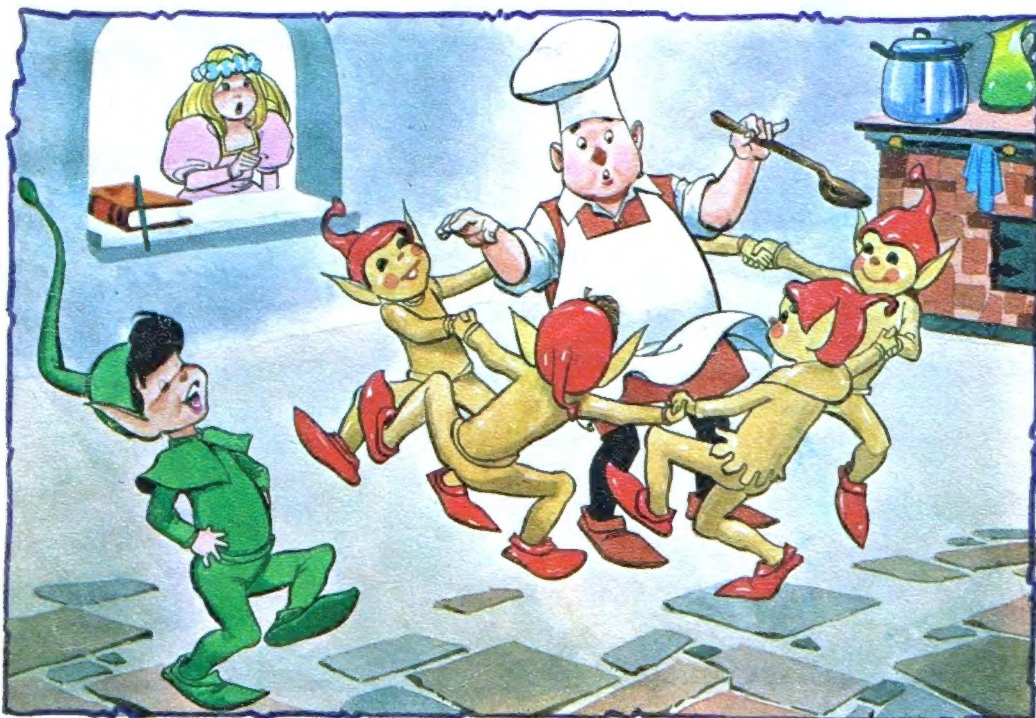
1. Dat is knap van Pukkie, de sprookjesjongen. Hij heeft een balletje deeg van kok Likkepot gekregen en er mannetjes van gemaakt. Het zijn net hele kleine sprookjesjongens, met die puntmutsen.

2. Pukkie heeft Wanda's toverstokje zien liggen en als kok Likkepot even de keuken uit is, pakt hij het. Ik tover die mannetjes levend, denkt hij. Wat zal Likkepot schrikken als hij terugkomt.

3. Vlug zwaait Pukkie met het toverstokje. „Bimsi Salebimsi," zegt hij. En dit keer heeft Pukkie de toverspreuk helemaal goed gezegd. De mannetjes rekken zich uit en dan springen ze vrolijk van de tafel af.

4. Precies op tijd is Pukkie klaar gekomen met zijn toverkunstje. Daar komt kok Likkepot weer aan. Zijn ogen worden groot van verbazing. Maar nog voor hij iets kan zeggen, hebben de mannetjes een kring gevormd en dansen zingend om hem heen.

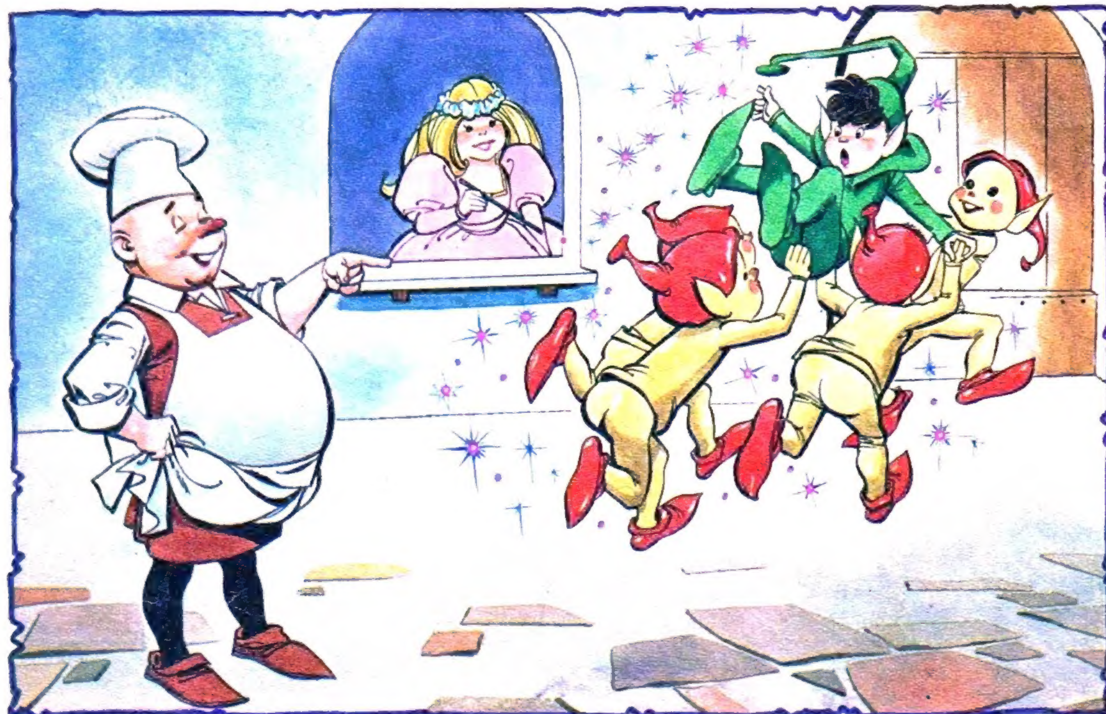
Die arme kok. „Is. . . is dit een droom of is het echt?" stottert hij. „Het is echt!" schatert Pukkie. „Een goeie grap, hè?" Likkepot vindt het helemaal geen goede grap en Wanda, die net aan komt lopen, ook niet. „Die stoute Pukkie," mompelt ze.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 40 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 5.20. Losse nummers: 55 cent. Betalingswijze: Krijgt u het blad per post onder adresband dan ontvangt u een acceptgirokaart. Als u het blad van de wederverkoper ontvangt, regel dan de betaling met hem. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

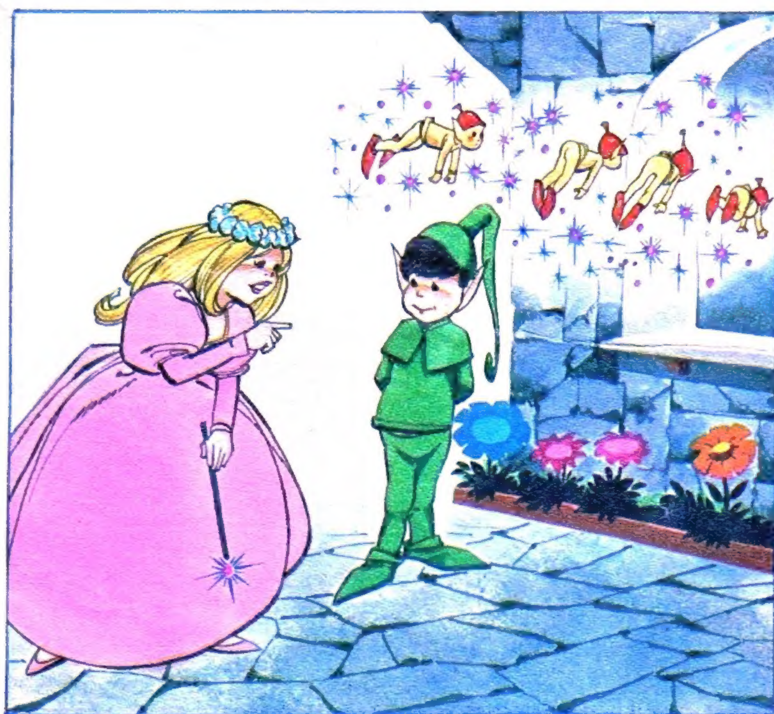

5. „Hij heeft mijn toverstokje natuurlijk weer gebruikt." Ze pakt het stokje en zorgt ervoor dat de mannetjes kok Likkepot met rust laten én Pukkie de lucht ingooien!
Wat schrikt die kleine sprookjesjongen! Daar had hij niet op gerekend. „O!" gilt hij. „Wat doen jullie nou? Laat me los! Wil je weleens gauw. . ." Nu kan kok Likkepot lachen. Feetje Wanda moet er ook om lachen. Intussen rennen de mannetjes maar verder.

6. Tot Wanda roept: „Zo is het genoeg, hoor. Zet hem maar neer." „Ik dacht dat ze me nooit meer los zouden laten," zucht Pukkie. „Tover ze weer terug in deeg, Wanda!"

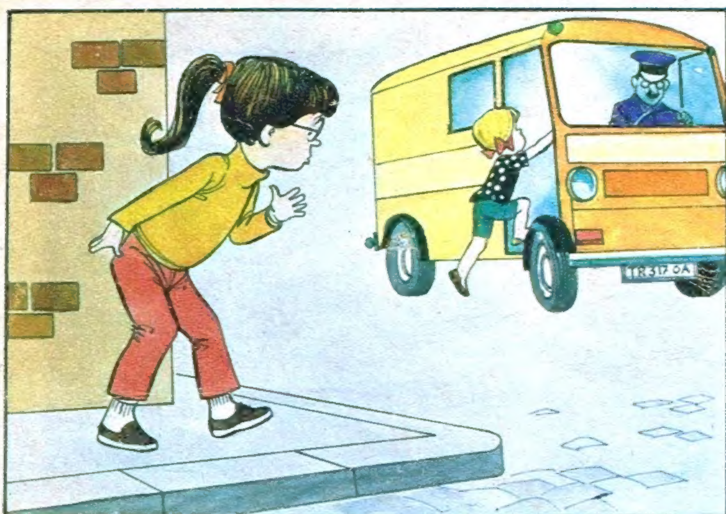
7. Wanda zwaait met haar toverstokje. „Vooruit dan maar," zegt ze. „Maar je moet beloven voortaan niet meer zo stout te zijn." „Ik beloof het," zegt Pukkie. Dan zegt Wanda de toverspreuk en de mannetjes worden weer net zo klein als Pukkie ze heeft gemaakt. Kok Likkepot en Pukkie zuchten opgelucht.

8. „Weet je wat," zegt Likkepot. „Ik stop die mannetjes even in de oven. Ze zijn vast erg lekker." Wanda en Pukkie lachen. „Hoera voor Likkepot!" roepen ze. Even later smullen ze met zijn drieën van de door kok Likkepot én Pukkie gemaakte mannetjes. Zo liep ook dit toveravontuur weer goed af.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 8 F. Verkrijgbaar bij de verkopers in boek- en dagbladhandel.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ SPAARNESTAD, HAARLEM

JOLIGE JUULTJE

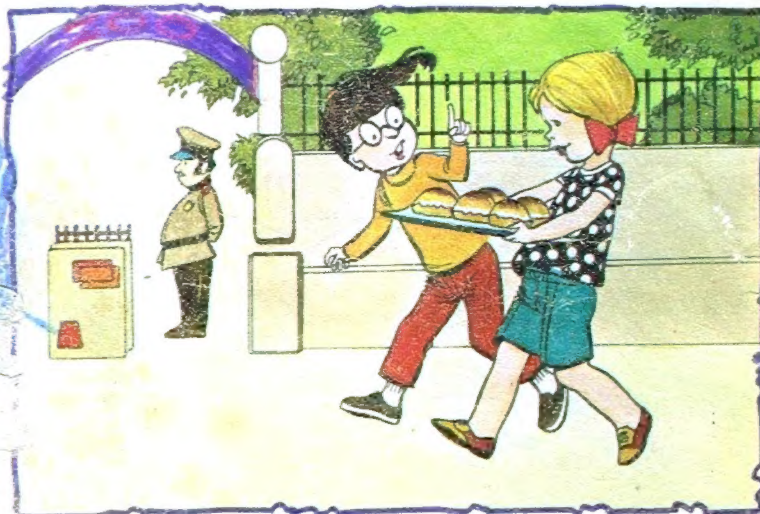
1. Ken je Nieuwsgierige Neeltje nog? Ze wil altijd weten wat anderen doen. Op een dag ziet ze Jolige Juultje in een grote auto stappen. Vreemd, denkt ze. Wat zou Juultje nu gaan doen?

2. Zonder zich te bedenken holt Nieuwsgierige Neeltje achter de auto aan. Pff! Ze krijgt het er warm van. Wat rijdt die auto hard. Maar Neeltje geeft de moed niet op. Ze móét weten wat Juultje gaat doen.

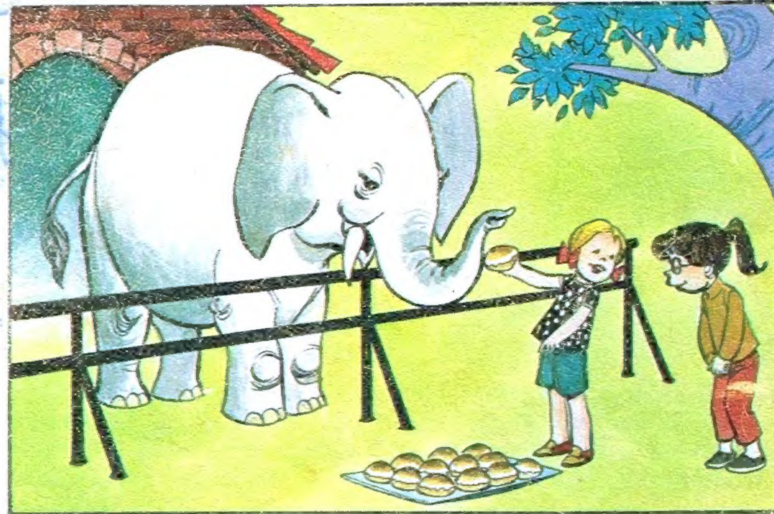
3. De auto stopt vlak voor de bakkerswinkel. Daar komt de bakker. Hij draagt een blad vol met cakes en krentenbroodjes, die er heerlijk uit zien. Zou er iemand jarig zijn bij Juultje? vraagt Neeltje zich af.

4. „Hartelijk bedankt, bakker!" hoort ze Jolige Juultje zeggen. Neeltje gaat vlug achter Juultje aan. „Juultje!" roept ze. „Ik zou het gierig van je vinden als je mij niet zo'n lekker broodje gaf."

5. „Je mag er best één, hoor," lacht Jolige Juultje. Gulzig pakt Nieuwsgierige Neeltje de dikste krentenbol en stopt hem in haar mond. Opeens roept ze: „Bah, die dingen zijn oud! Wat een vieze smaak!"

6. „De bakker heeft ze ook voor de dierentuin meegegeven," lacht Jolige Juultje. „De olifant is er dol op. Let maar eens op!" Ja, nu kijkt Nieuwsgierige Neeltje wel op haar neus. Dat had ze niet verwacht!